

ÜLESTÕUSMISAJA VI PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ap15 ,1-2.6.22-29)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Neil päevil olid mõned, kes tulid Juudamaalt, õpetanud Antiookias elavaid vendi: "Kui te ei lase end Moosese kombe järgi ümber lõigata, siis te ei saa õndsaks." Aga sellest tõusis tüli, nii et Paulusel ja Barnabasel oli nendega palju vaidlemist. Siis otsustati, et Paulusel ja Barnabasel ja veel mõnel teisel tuleb minna selle tüliküsümuse pärast Jeruusalemma apostlite ja vanemate juurde. Jeruusalemmas tulid apostlid ja vanemad kokku seda asja arutama. Ja apostlid ning vanemad ühes kogu uskliku rahvaga otsustasid valida endi hulgast mehed ja saata nad koos Pauluse ja Barnabasega Antiookiasse. Ja nad andsid neile ühes sellise sisuga kirja: "Meie, apostlid, vanemad ja teie vennad, saadame terviseid oma vendadele paganate seast, kes elavad Antiookia-, Süüria- ja Kiliikiamaal. Me oleme kuulnud, et mõned, kes on tulnud küll meie juurest, kuid keda meie ei ole volitanud, on oma õpetustega teile muret ja hingesegadust tekitanud. Sellepärast oleme meie üksmeelselt otsustanud valida endi hulgast saadikud ja läkitada nad teie juurde koos meie armsate vendade Barnabase ja Paulusega - meestega, kes on oma elu meie Issanda Kristuse nime pärast kaalule pannud. Nii oleme meie Juuda ja Siilase teie juurde teele saatnud, et nad teile kinnitaksid suusõnal sedasama. Püha Vaim ja meie oleme otsustanud, et teie peale ei tohi panna enam mingisugust muud koormat kui seda, mis on hädavajalik: et hoiduksite ebajumalate ohvrilihist, vere- ja lämbumissesurnu söömisest ning kõlvatusest. Kui te kõigest sellest hoidute, teete hästi. Jääge terveks." See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps67 2-3 5.8 R:4a)

R: Mu Jumal, Sind ülistagu kõik rahvad.

Jumal olgu meile armuline ja õnnistagu meid,
lasku oma pale paista meie üle,
et maa peal tuntaks Sinu teed
ja kõigi rahvaste seas Sinu lunastust.

R:

Rõõmustagu kõik rahvad ja hõisaku rahvahõimud,
sest Sina mõistad rahvastele õiglast kohut
ja juhataid rahvahõime maa peal.
Jumal õnnistagu meid ja kogu maailm kartku teda.

R:

(Teine lugemine Ilm21 ,10-14. 22-23)

Lugemine püha Johannese ilmutuse raamatust:

Sel ajal kandis üks ingel mind vaimus suure ja kõrge mäe tippu ja näitas mulle püha linna Jeruusalemma taevast Jumala juurest alla laskuvat, ja selle ümber oli Jumala auhiilgus, ning see andis valgust kõige kallima kivi, otsekui jaspise sarnaselt, mis hiilgab nagu mäekristall. Linnal oli suur ja kõrge müür ning kaksteist väravat, aga väravate peal kaksteist inglit, ja väravate peale olid kirjutatud nimed - Iisraeli laste kaheteistkümne suguharu nimed. Idaküljes oli linnal kolm väravat, põhja pool kolm väravat, lõuna pool kolm väravat ja lääne pool kolm väravat. Linnamüüri oli kaksteist aluskivi, ja nende peal Talle kaheteistkümne apostli nimed. Aga templit ma seal ei näinud, sest selle linna tempel on Issand, taevavägede Jumal ning Tall. Ja linnale polnud tarvis ei päikest ega kuud, et need seal paistaksid, sest Issanda kirkus valgustab seda ja Tall on selle valguseallikas. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14,23)

Halleluuja. Kui keegi armastab mind, siis ta peab kinni mu õpetusest ja minu Isa armastab teda, ning me tuleme tema juurde. Halleluuja.

(Evangeelium Jh14 ,23-29)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: "Kui keegi armastab mind, siis ta peab kinni mu sõnast, ja minu Isa armastab teda, ning me tuleme tema juurde ja jääme temasse. Kes mind ei armasta, see ei pea kinni mu sõnast, aga see sõna, mida te kuulete, pole minu, vaid Isa oma, kes mind on läkitanud. Seda räägin ma teile teie juures olles, aga Lohutaja, Püha Vaim, kelle minu Isa teile saadab minu nimel - tema õpetab teile kõik selgeks ja tuletab teile meelde kõik, mida mina teile olen rääkinud. Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile. Mina ei anna teile nii, nagu maailm annab. Teie süda ärgu olgu ärevil ja ärgu mingi araks! Te olete kuulnud mind ütlevat: "Ma lähen ära ja tulen taas teie juurde". Kui te mind tõesti armastaksite, siis te rõõmustaksite, et ma lähen Isa juurde, sest Isa on suurem kui mina. Aga seda olen ma teile öelnud nüüd, enne kui see sünnib, et siis, kui see sündima hakkab, te võiksite uskuda."
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord kutsuti mind külla ühte kirikule kuuluvasse lasteaeda. Kui ma rühma sisenesis, juhtusin nägema, kuidas õpetaja pani endale parajasti papist putukasarved pähe ja küsis oma hoolealustelt kavala näoga: "Noh, lapsed, kes ma nüüd olen?" Mudilased hõiskasid kohe rõõmsalt: "Sa oled ju sipelgas!"... - Lapsed võivad probleemitult niisugust mängu mängida ja sellesse ka siiralt uskuda, sest mäng on nende õppimisprotsessi aluskonstruksioon.

See lugu tuleb mulle vahel ikka meelde, kui ma preestrina missal käsi pestes pean ütlevat: "Issand, pese mind mu süüst ja puhasta mind mu patust". Ma küsin endalt: kas mina mängin ka Jumalale sipelgat? Kuidas võib pelgalt käte pesemine mind minu patust puhastada? Aga nii, nagu lapsed mängides õpivad, võime meiegi loota, et liturgias öeldud sõnad kujundavad meie vaimu ning annavad jõudu reaalsele kiusatustele vastu seista ja pattudest hoiduda.
Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kord mu nooruspäevil juhtis saatus mind kokku ühe perekonnaga. Nagu selgus, olid need tublid inimesed adventistid. Adventistid teatavasti pühitsevad mitte pühapäeva, vaid vana juudi traditsiooni kohaselt laupäeva.

Selles kodus seisis piibliraamat aukohal. Võtsin selle kätte ja märkasin, et kõide nägi muidu üsna uus välja, ainult mõnede lehekülgede servad olid silmnähtavalt kulunud. Avasin piibli ühest niisugusest tumedaks kulunud kohast ja lugesin jämedalt allakriipsutatud teksti: "Õnnis on inimene, kes nõnda teeb, inimlaps, kes selles püsib, kes peab sabbatit ega riku seda, ja kes hoiab oma kätt igast kurjast teost," kinnitas tekst Jesaja raamatust (Js 56,2). Järgmiselt kulunud lehelt võis lugeda: "Noorkuust noorkuusse ning sabbatist sabbatisse tuleb kogu inimsugu mu ette kummardama, ütleb Issand." (Js 66,23). Seal olid veel paar samasugust leheserva, ja iga kord oli neil lehtedel juttu sabbatist, sealiha ja vere söömise keelust ja muust sarnasest.

Ahhaa, - mõtlesin mina kui noor innukas katoliiklane, - see on nüüd küll hereesia: kogu piiblist on adventistid ainult need mõned kirjakohtad välja valinud ja loodavad üksi nende läbi õndsaks saada. Kas on siis kõik muu,

millest pühakiri räägib, neile tõesti tundmatu ja ebahuvitav? Jah, see oleks päris huvitav küsimus, missugune näeks välja katoliiklase piibel, kui ta seda tõesti iga päev loeks ja läbi töötaks? Olgu sellega kuidas on, aga mis nädala pühasse päeva puutub, siis räägib pühakiri tõepoolest ainult sabbatist, mida juudid olid kristluse tekkimise ajaks juba sajandeid justnimelt laupäeviti pidanud.

Muidugi kui nüüd omakorda tähte närida, siis pole ka piiblis kirjas, et see Jumala sabbat oli tõesti just kuu faasidest sõltuva nädala laupäev. Kuid ikkagi peame tunnistama, et praegune pühapäeva pidamise traditsioon ei lähtu otsesest Jumala käsust, vaid algkoguduse pärimusest ja asjaolust, et Jeesus tõusis üles just pühapäeval. Nii et võibolla oleme hoopis meie ise hereetikud, kes oma suva ja meeldimiste järgi pühakirja tõlgendavad?

Siiski, vaadeldes lähemalt, mis oli peamine põhjus, miks laupäeva asemel pühapäeva pühitsemise hakati. Kas ikka tõesti ainult sellepärast, et Jeesus tõusis üles pühapäeval? Tuletame siinkohal meelde, et Jeesus lubas Jeruusalemma templi kolme päevaga üles ehitada ja pidas seejuures silmas oma ihu templi. Kui ta löödi risti reedel ja tõusis üles pühapäeval, siis muutus laupäev ainsaks päevaks nädalas, kui Jeesus oli surnud... surnud keskööst keskööni. Võib öelda, et nii nagu Jeesus ristilöömise ajal kärises templi eesriie kaheks ja märkis Jumala templiga seotud tütuste tühistamist, muutis surnud Jeesus laupäev küsitavaks ka laupäeva pühitsemise püha päevana Jumala ees.

Armsad õed ja vennad, inimkonna kogemustepagas suureneb aina ja areneb edasi, ning koos sellega ka seadused ja nende tõlgendused. Põhjus, miks mõningaid otseseid piibellikke juhtnööre ignoreeritakse, põhineb kogemusel, et seaduse täitmine ainult kramplikult kirjatähe järgi annab sageli seaduse mõttega vastupidise tulemuse. Nagu apostel Paulus on öelnud: kirjatäht suretab, aga Vaim teeb elavaks (2Kr 3,6)

Ka eksiv südametunnistus mängib meis väga tähtsat osa, et me ei arvaks ennast veatuks ega läheks teisi arvustades kõrgiks. Jumal ei vaja meie kaitset, ja kui ta ilmutab end kellelegi ja ootab temalt laupäeva või mõne muu nädalapäeva pühitsemist, siis on Temal selleks täielik õigus. Juba lihtne talupojatarkus ütleb meile, et oluline on, et me hingamispäeva üldse tähistaksime, võtaksime aega oma elu üle järele mõtlemiseks... aga sisuliselt ei ole väga suurt vahet, kas see sünnib laupäeval või pühapäeval. Kui me tajume, kui väetid me Jumala ees oleme, siis vajame kõik pigem lohutust. Aamen.